

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
 בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
 שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעם רבינ'ס משלים

די מעשה פון די מרור

אים צו עסן מרור, ווי ער לייגט עס אריין אין מויל איז אים געווארן ביטער אויפן צונג, און טראכט אזוי וויי, נאר דאס גיבט מען ביי די סעודה, ער הייבט פיס און אנטלויפט מיטן ביטערן טעם אין מויל הונגערדיג און דארשטיג, ער טראכט ביי זיך, 'די פארשאלטענע אידן, נאכן גאנצן פראווען גיבט מען מיר צו עסן ביטערע מרור', ער לויפט אריין אין שול און שלאפט דארט איין.

שפעטער אין נאכט קומט דער איד מיט א גרויסן שמייכל אויפן פנים, זאט פון די געשמאקע עסן און טרינקען, און פרעגט דעם דייטשן: "נא, וויאזוי איז געווען דער סדר-נאכט?" דער גוי שרייט מיט פעס און פארציילט וואס האט זיך מיט אים אפגעטון, זאגט אים דער איד: "דו דייטשער שוטה, ווען דו ווארטסט נאך אביסל... וואלסטו געגעסן פון אלעם גוטן אזוי ווי איה האב געהאט".

דאס האט דער רבי פארציילט, אונז צו לערנען אז צו אויסאינדלען דעם גוף און ווערן נאנט צום הייליגן רבינס וועג דארף מען טועם זיין אביסל ביטערניש, אבער דער מענטש טראכט, אז אלעמאל וועט אים זיין ביטער, דעריבער אנטלויפט ער גלייך, אבער אויב וואלט ער אביסל געווארט און סובל געווען די ביטערניש וואס איינדלט אויס זיין גוף, וואלט ער נאכדעם געשפירט אלע מיני תענוגים און זיסקייטן וואס איז נאר פארהאן. מיט די משל קען מען אויך זיך לערנען עצות אויף יעדע זאך אין עבודת ה'.

דער הייליגער רבי האט דערציילט א מעשה. איינמאל איז א איד מיט א דייטשער גוי געגאנגען צוזאמען נע ונד, ווי צוויי בעטלערס, דער איד האט אויסגעלערנט פאר דעם גוי ווי אזוי זיך אויפצופירן ווי א איד, און וויבאלד די דייטשע שפראך איז דאך אן ענליכער שפראך ווי אידיש און די אידן פירן זיך דאך אויף מיט רחמנות וועלן זיי רחמנות האבן אויף אים.

ווי נאר עס איז געקומען נאנט צו פסח האט דער איד אויסגעלערנט פאר דעם גוי וויאזוי זיך אויפצופירן אין א אידישע הויז ווען מען וועט אים איינלאדענען צום סדר-נאכט. צום ערשט מאכט מען קדוש דערנאך וואשט מען זיך די הענט, אבער דער איד האט פארגעסן אים צו זאגן אז מען עסט מרור.

אזוי איז טאקע געווען, א איד האט איינגעלאדנט דעם גוי צום סדר-נאכט, אבער דער גוי איז געווען הונגערדיג, ער האט גארנישט געגעסן דורכאויס דעם טאג, ער זיצט ביים טיש און ווארט נאר אויף די גוטע זאכן וואס דער איד האט אים אנגערייצט אז מען גיבט די נאכט.

אבער ער זעט אז מען גיבט נאר א שטיקל רעטער אין זאלץ וואסער און נאך זאכן וואס מען פירט זיך ביים סדר, מען זאגט די הגדה, ער שטייט מיט אפענע אויגן גרייט צום עסן. ווי נאר מען האט צעטיילט די מצה האט ער אפגעאטעמט פאר פרייד, הא, ענדליך וועט ער שוין קענען שטילן זיין הונגער, אבער פלוצלונג גיבט מען

(כוכבי אור ספורים נפלאים)

ספּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת מִשְׁנֵיֹם קְדָמוֹנֵיֹת

מַעֲשֵׂה י' - פּוֹן דְּעַר בְּעַרְגִּיר מִיִּטְן אַרִימָאן (ז)

הָאֵט עַר זִיָּה מִיִּשְׁב גִּוּוּעַן עַר וּוְעַט זִיָּה ווִידְעַר אֹמֵס
קַעֲרִין צוֹ זִיִּין אָרֵט אִין דְּעַר מְדַבֵּר אַרִיִּין וּוְאֵס עַר אִיז
פְּרִיר דָּאָרֵט גִּוּוּעַן. אֹמֵן דָּאָרֵט וּוְעַט עַר אִיבְּעַר לְעַבִּין זִיִּנְע
יָאֲרִין. אֹמֵן עַר אִיז גִּגְאָנְגֵּעַן אֹמֵן גִּגְאָנְגֵּעַן כְּדִי עַר זָאָל
קוֹמְעַן צוֹ דְּעַר מְדַבֵּר. אֹמֵן עַר אִיז אֵהִין גִּקוֹמְעַן צוֹ דְּעַר
מְדַבֵּר הַבֵּ"ל.

דְּעַרוֹוִיִּיל ווי דָּאָס הָאֵט זִיָּה אֵלְץ גִּיטָאן דְּעַרוֹוִיִּיל זְעַנְען
אֹנוּעַק גִּגְאָנְגֵּעַן זִיִּיעַר אֵסָאָה יָאֲרִין אֹמֵן בִּי דְּעַם בְּחֹר
אִיז גִּבְלִיבֵן אִין דְּעַר דִּיעָה אַז עַר זָאָל דָּאָרֵט אֹנוּעַק זִיִּצִין
אִין דְּעַר מְדַבֵּר אֹמֵן עַר זָאָל דָּאָרֵט אִיבְּעַר לְעַבִּין זִיִּנְע יָאֲרִין.
וּוְעַדְלִיג ווי עַר הָאֵט אָפּ גִּישְׁאָצַט דָּאָס גִּאָנְצַע לְעַבִּין
פּוֹן דְּעַם מְעַנְשֵׁן אֹוִיף דְּעַר וּוְעַלֵּט.

אִיז בִּי אִים אָפּ גִּיקְלֶעֲרֵט גִּוּוְאָרִין אִין זִיִּין דְּעָה. אַז
סְע אִיז גִּוּוֵט דָּא אִין דְּעַר מְדַבֵּר אִיבְּעַר צוֹ לְעַבִּין זִיִּנְע
יָאֲרִין אֹמֵן עַר אִיז דָּאָרֵט גִּיזְעַסִין אֹמֵן הָאֵט גִּיגְעַסִין פּוֹן דִּי
פִּירוֹת וְכו' כַּבֵּ"ל.

אֹמֵן אֹוִיף דְּעַם יֵם אִיז גִּוּוּעַן אַ רוֹצַחַת.

אֹמֵן דְּעַר רוֹצַחַת הָאֵט גִּיְהֶעֲרֵט אַז סְע גִּיפִינֵט זִיָּה אַזוֹי אַ יִפֵּת
תּוֹאָר אֹוִיף דְּעַר וּוְעַלֵּט הָאֵט עַר גִּוּוְאָלֵט זִי אֹוִיף חֲאפִין.
כָּאָטְשֶׁע עַר הָאֵט זִי נִיט גִּידָאָרְפֵט. וּוְאָרִין עַר אִיז גִּוּוּעַן
אַ סְרִיס. נָאָר עַר הָאֵט גִּוּוְאָלֵט זִי חֲאפִין כְּדִי עַר זָאָל זִי
פֶּאָרְקוֹיפִין צוֹ אִיִּין מְלָךְ וּוְעַט עַר פֶּאָר אִיר נְעַמְעַן זִיִּיעַר
אַסָאָה גְעַלֵּט

אֹמֵן דְּעַר רוֹצַחַת הָאֵט אָנְגִּיהוֹבִין זִיָּה צוֹ פֶּאָרְעַן אִין דְּעַר
זָאָה (דְּהֵיִינוּ עַר זָאָל זִי קַעֲנַעַן אֹוִיפֶּחֶאפֶן) אֹמֵן אַ רוֹצַחַת אִיז זִיָּה אַ
מוֹפְקָר. הָאֵט עַר זִיָּה מְפִקִיר גִּוּוּעַן וּוְעַט עַר פּוֹעַלִין
פּוֹעַלִין. אֹמֵן נִיט. וּוְאֵס וּוְעַט עַר דָּא אִיִּנְשְׁטְעֵלִין. וּוְאָרִין

דְּעַרנָאָה הָאֵט זִיָּה מִיִּשְׁב גִּוּוּעַן דְּעַר בְּחֹר (דְּהֵיִינוּ דְּעַם
בְּעַרְגֵּרֵס זֹוֹן) בִּיז ווי לָאָנְג וּוְעַט מְעַן עֵס אִים אֵלְץ פֶּאָרְשִׁיקוֹן
וּוִיִּטְעַר. הָאֵט עַר זִיָּה מִיִּשְׁב גִּוּוּעַן עַר אֵלִיִּין וּוְעַט זִיָּה לָאָזוֹן
אַהִין. (דְּהֵיִינוּ צוֹ דְּעַר בֵּת קִיסָר) טָאָמְעַר וּוְעַט עַר פּוֹעַלִין.
אֹמֵן עַר אִיז גִּגְאָנְגֵּעַן אֹמֵן גִּגְאָנְגֵּעַן בִּיז עַר אִיז אֵהִין
גִּיקוֹמְעַן. אֹמֵן עַר הָאֵט גִּיזָאָגֵט עַר הָאֵט אַזָאָה. וּוְאֵס עַר
וּוְעַט פּוֹדָאִי פּוֹעַלִין.

אֹמֵן עַר אִיז גִּיקוֹמְעַן אֹמֵן הָאֵט גִּיזָאָגֵט זִיִּין שִׁיר. אֹמֵן עַר
הָאֵט גִּיזָאָגֵט נָאָה מְעַר סִימָנִים זִיִּיעַר גּוֹטְע סִימָנִים. אֹמֵן
עַר הָאֵט זִי דְּעַרמָאָנֵט אַז עַר הָאֵט מִיט אִיר אִין אִיִּין חֶדֶר
גִּילְעַרְנֵט. אֹמֵן נָאָה אַנְדְּעַרְע סִימָנִים.

אֹמֵן הָאֵט אִיר אֵלְץ אֹוִיס דְּעַרְצִיִּילֵט. אַז עַר הָאֵט גִּישִׁיקֵט
דִּי מְלָכִים הַבֵּ"ל אֹמֵן אַז עַר הָאֵט בַּאֵהֲאֵלֵטוֹן דָּאָס כְּתַב אִין
אַ בּוֹיֵם. אֹמֵן אֵלְדִינְג וּוְאֵס מִיט אִים הָאֵט זִיָּה אִיבְּעַר
גִּיטָאן.

אַבְּעַר זִי הָאֵט דְּרוֹיף גָּאָר נִיט גִּיקוֹקֵט. (אֹמֵן דִּי עַרְשְׁטֶע דְּרִי
מְלָכִים הָאָבֵן בּוֹדָאִי אֹוִיף גִּימּוּזֵט זָאָגֵן עַפְּעַס טַעֲמִים פֶּאָר וּוְאֵס זִי
הָאָבֵן נִיט דָּאָס כְּתַב)

אֹמֵן צוֹ דְּעַרְקֶענְען אִים. אִיז בּוֹדָאִי נִיט מְעַגְלֶעף. וּוְאָרִין
עֵס אִיז שׁוִין אֹוּעַק גִּגְאָנְגֵּעַן אַ לָאָנְגֶע צִיִּיט. אֹמֵן זִי הָאֵט
שׁוִין נִיט גִּוּוְאָלֵט קוֹקֵן אֹוִיף קִיִּין שׁוּם סִימָנִים. בִּיז מְעַ
וּוְעַט אִיר בְּרַעַנְגֵּעַן דָּאָס כְּתַב פּוֹן אִיר הָאָנֵט אֵלִיִּין.

וּוְאָרִין אֹוִיף דְּעַם עַרְשְׁטִין הָאֵט זִי זִיָּה אֹוִיף גִּימִינֵט אַז
דָּאָס אִיז עַר בּוֹדָאִי. אֹמֵן אַזוֹי אֹוִיף דְּעַם אַנְדְּעַרִין וְכו'
אִיבְּעַר דְּעַם הָאֵט זִי שׁוִין נִיט גִּוּוְאָלֵט קִיִּין שׁוּם סִימָנִים
וְכו' כַּבֵּ"ל.

אֹמֵן דְּעַר בְּחֹר (דְּהֵיִינוּ דְּעַם בְּעַרְגִּירֵס זֹוֹן) הָאֵט זִיָּה מִיִּשְׁב
גִּוּוּעַן. עַר קָאָן דָּא קִיִּין שְׁהִיֹות נִיט מָאָכִין (פְּלוֹמֶר עַר קָאָן דָּא
נִיט זָאָמְעַן. וּוְאָרִין טָאָמְעַר וּוְעַרְט מְעַן גִּוּוְאָר אַז עַר אִיז דָּא וּוְעַט אִים
דְּעַר קִיסָר הַרְגִינְעַן כַּבֵּ"ל)

ער איז זיך אַ מופֿקער אַזוי ווי דער שטייגער איז פון אַ רוצח.

און דער רוצח איז גיגאנגען. און האט אַנגיקויפֿט זייער אַסאך סחורות. משונה פיל. און ער האט גימאכט גילדינע פייגליך. און זיי זענען גימאכט גיווארין מיט מלאכות אַז מִהאט גימיינט זיי לעבין זיי זענען גיווען נאטירליך פונקט אַזוי ווי לבעדיגע פייגליך.

ווידער האט ער גימאכט גילדינע זאנגען. און די פייגיל זענען גישטאנען אויף די זאנגען און דאס אַליין איז גיווען אַ חידוש. וואס די פייגיל שטייען אויף די זאנגען און די זאנגען ווערן ניט צובראכין. ווארין סע גיווען גרויסע פייגיל.

און ער האט ווידער גימאכט מלאכות אַז סע האט זיך גידאכט אַז די פייגיל שפילן און איינע האט גיקנאקט און איינע האט גישווישטשיט. און איינע האט גיזונגען. און דאס איז אַלץ גיווען מיט תחבולות. ווארין מענשן זענען דארטן גישטאנען אין אַ חדר וואס סע איז גיווען אויף דער שיף און די מענשן זענען דארט גישטאנען אונטער די פייגיל און די מענטשן האבן דאס אַלץ גיטאן. און סע האט זיך גידאכט אַז די פייגיל אַליין שפילן. ווארין זיי זענען גימאכט גיווארין מיט דראטן מיט מלאכות האט זיך גידאכט אַז די פייגיל אַליין טוען דאס אַלץ.

און דער רוצח איז גיגאנגען מיט דעם אַלימען צו דער מדינה וואס די בת קיסר הנ"ל איז דארט גיווען. און ער איז גיקומען צו דער שטאט וואס זי איז דארט גיווען. און ער האט זיך אַנידער גישטעלט מיט זיין שיף אין ים און האט די שיף גיאנקערט.

און ער האט זיך גימאכט פאר איין גרויסן סוחר. פֿלעגט מען אַריין גיין צו אים מזאל ביי אים קויפֿן סחורות טייערע. און ער איז דארט גישטאנען אַ צייט אַ פֿערטל

יאר און ווייטער. און מִהאט אַלץ גיטרַאגין זייער שיינע סחורות וואס מִהאט ביי אים גיקויפֿט.

האט די בת קיסר אויך חשק גיהאט ביי אים צו קויפֿן סחורה. האט זי צו אים גישיקט. אַז ער זאל צו איר טראַגין סחורה. האט ער צו איר אַפֿגישיקט. ער באַדאַרף דאס ניט אַז ער זאל טראַגן סחורה צום קונה אין שטוב אַריין. כאַטשע זי איז אַ קיסר'ס טאַכטער. ווער סע באַדאַרף סחורה זאל צו אים קומען. און אַ סוחר קען קיינער ניט גייטן דרויף.

האט זיך די בת קיסר מיישב גיווען זי וועט צו אים גיין. און איר סדר איז גיווען ווען זי פֿלעגט גיין אין מאַרק. פֿלעגט זי זיך פֿאר הענגען דאס פֿנים. כִּדי מזאל אויף איר ניט קוקין. ווארין מענשן וועלן קענען אַנידער פֿאַלין און חלשות בלייבן וכו' מחמת איר שיינקייט כִּנ"ל. איז די בת קיסר גיגאנגען. און האט זיך דאס פֿנים פֿאַרהאַנגען. און זי האט מיט זיך גינומען אירע פֿאַנעס. און אַ וואַף איז איר נאָך גיגאנגען. און זי איז גיקומען צום דעם סוחר (דהיינו צו דעם רוצח וואס ער האט זיך פֿאַרשטעלט פֿאַר אַ סוחר) און זי האט ביי אים גיקויפֿט סחורות. און זי איז זיך אַנוועק גיגאנגען. האט ער איר גיזאַגט (דהיינו דער רוצח דער סוחר) אַז דו וועסט נאָך אַמאַל קומען וועל איר דיר ווייזן נאָך שִׁעֵנערע זאַכין דערפֿון זייער וואוילע זאַכין און זי האט זיך אומגיקערט אַהיים. דערנאָך איז זי ווידער אַמאַל גיקומען און האט גיקויפֿט ביי אים סחורה און איז ווידער אַהיים גיגאנגען. און דער רוצח איז דארט גישטאנען אַ צייט. דערווייל איז די בת קיסר שוין גיוואוינט גיווארין ביי אים צו זיין. זי פֿלעגט אופֿט צו אים אַריין צו גיין.

לאמיר זיין פאר הערן

די צענטע מעשה - דער בערגיר מיטן ארימאן (7)

- אין גרעניץ
- אין ים
- ז. האט דער רוצח מסכים געווען צו קומען פארקויפן זיין סחורה צו די בת קיסר?
  - יא
  - ניין
  - נאר די ערשטע מאל
- ח. וואס האט דער סוחר געזאגט פאר די טאכטער פון קיסר ווען זי איז געקומען קויפן סחורה?
  - אז ביים קומעדיגע מאל וועל איך יא קומען צו דיר פארקויפן די סחורה
  - אז דו וועסט נאכאמאל קומען וועל איך דיר ווייזן נאך שענערע זאכן
  - אז דו וועסט נאכאמאל קומען וועל איך דיר פארקויפן פאר ביליגער
- ט. וויפיל מאל איז די בת קיסר אריין אין שיף פונעם רוצח?
  - צוויי מאל
  - צוואנציג מאל
  - זי פלעגט אפט אריין גיין
- י. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
  - יא
  - ניין
  - א חלק

- א. ווען דער זון פון בערגיר איז געקומען וואס האט אים די טאכטער פון קיסר געענטפערט?
  - אז זי איז זיך משדך מיט אים
  - זי האט נישט געוואלט קוקן אויף קיין סימנים ביז מיוועט איר ברענגען די כתב פון איר האנט אליין
  - זי האט אים געפרעגט פון וואו האבן די ערשטע דריי קעניגין געוואסט
- ב. וואו אהין איז דער זון פון בערגיר נאכדעם געגאנגען?
  - צו מדבריות
  - צו די מדבר וואס ער איז פריער דארט געווען
  - ער איז געבליבן אויף זיין פלאץ
- ג. פארוואס האט דער רוצח געוואלט כאפן די בת קיסר?
  - כדי איר צו פארקויפן און נעמען פאר זיך די געלט
  - כדי זיך מיט איר משדך זיין
  - כדי איר צו הרגינען
- ד. וועלכע מין סארט פייגאלאך האט דער רוצח געמאכט?
  - פון גאלד
  - פון קופער
  - פון זילבער
- ה. וואס האט געמאכט די פייגאלאך זינגען?
  - מ'האט זיי אויס געלערנט צו זינגען
  - עס זענען געווען מענטשן פארשטעלט אזוי ווי פייגעלעך
  - מענטשן וואס זענען געשטאנען אין א צימער אונטער דעם, האבן עס געמאכט מיט דראטן
- ו. וואו האט זיך דער רוצח געשטעלט מיט זיין שיף?
  - אין טייך

טיפער געטראכט

אויף וועמען נאך ווערט דערמאנט ביי די מעשה אז ער איז א "רוצח" ?

ביי וואסארא נאך א מעשה ווערט דערמאנט "רוצח" ?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

אויף וועמען דערציילט דער רבי ביי די מעשה - אז ער האט געזאגט א ליגנט ?

דער צוויטער מלך "זאל ער זאגן דעם אמת איז זיך פאר אים ניט גוט... האט ער איר גיעןפערט. ער וויסט ניט"

דעם רבינ'ס אעשיות

להתודע ולהגלות אז איטלעכס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש-קדשים', לופטער 'סודות-התורה'. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חס'ושלום פראסטע מעשיות!"

צו ענטפערן בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5333372 צו באקומען דעם גליון אין מייל - m025345040@gmail.com